KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 2.9.2022 r.
COM(2022) 435 final

2022/0257 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

zmieniająca decyzję (UE) 2015/2169 w sprawie zawarcia Umowy o wolnym handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Korei, z drugiej strony

UZASADNIENIE

- **Przyczyny i cele wniosku**

W dniu 1 października 2015 r. Rada przyjęła decyzję (UE) 2015/2169 w sprawie zawarcia Umowy o wolnym handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Korei, z drugiej strony[1].

Protokół w sprawie współpracy kulturalnej[2], załączony do Umowy o wolnym handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Korei, z drugiej strony[3], (zwany dalej „protokołem") ustanawia w art. 1 ramy współpracy Stron w celu ułatwienia wymiany działalności, dóbr i usług kulturalnych, w tym w sektorze audiowizualnym.

Protokół ten zawiera postanowienia odnoszące się do dotyczącego koprodukcji audiowizualnych uprawnienia do korzystania z odpowiednich systemów na rzecz promowania lokalnych i regionalnych treści kulturowych.

Na podstawie art. 5 ust. 8 lit. b) protokołu po wstępnym okresie trzech lat obowiązywanie tego uprawnienia będzie przedłużane na kolejne okresy tej samej długości, o ile Strona nie wypowie uprawnienia w drodze pisemnego zawiadomienia na co najmniej trzy miesiące przed upływem pierwotnego lub każdego kolejnego okresu.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 decyzji (UE) 2015/2169 w jego obowiązującym brzmieniu Komisja ma przekazać Republice Korei informację o zamiarze nieprzedłużania przez Unię okresu obowiązywania uprawnienia dotyczącego koprodukcji zgodnie z art. 5 protokołu w następstwie procedury określonej w art. 5 ust. 8 lit. b) protokołu, chyba że Rada, na wniosek Komisji, w terminie czterech miesięcy przed końcem okresu obowiązywania uprawnienia jednomyślnie zgodzi się na jego utrzymanie.

W wyroku z dnia 1 marca 2022 r. w sprawie *Komisja przeciwko Radzie*[4] Trybunał Sprawiedliwości stwierdził, że procedura ustanowiona w art. 3 ust. 1 decyzji Rady (UE) 2015/2169 jest niezgodna z art. 218 TFUE w zakresie, w jakim wymaga od Rady podjęcia decyzji jednomyślnie. Na potrzeby przyjęcia decyzji takich jak przewidziana w art. 3 ust. 1 decyzji Rady (UE) 2015/2169 mającą zastosowanie zasadą głosowania musi być zasada określona w art. 218 ust. 8 akapit pierwszy TFUE, a mianowicie podejmowanie decyzji w Radzie kwalifikowaną większością głosów.

W związku z tym konieczne jest zniesienie wymogu jednomyślnego stanowienia przez Radę w celu podjęcia decyzji w sprawie dalszego obowiązywania uprawnienia.

2. PODSTAWA PRAWNA

- **Podstawa prawna**

Wniosek ma na celu zmianę decyzji Rady (UE) 2015/2169 i w związku z tym powinien zostać przyjęty na tej samej podstawie prawnej, którą stanowią art. 91, art. 100 ust. 2, art. 167 ust. 3 i art. 207 w związku z art. 218 ust. 6 lit. a) ppkt (v) Traktatu o funkcjonowaniu Unii

---

1 Dz.U. L 307 z 25.11.2015, s. 2.
2 Dz.U. L 127 z 14.5.2011, s. 1418.
3 Dz.U. L 127 z 14.5.2011, s. 6.
4 Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 1 marca 2022 r., *Komisja przeciwko Radzie*, C-275/20, ECLI:EU:C:2022:142.

Europejskiej (TFUE), przez Radę stanowiącą większością kwalifikowaną po uzyskaniu zgody Parlamentu.

- **Wybór instrumentu**

Wniosek ma na celu zmianę decyzji Rady (UE) 2015/2169.

2022/0257 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

zmieniająca decyzję (UE) 2015/2169 w sprawie zawarcia Umowy o wolnym handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Korei, z drugiej strony

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 91, art. 100 ust. 2, art. 167 ust. 3 i art. 207 w związku z jego art. 218 ust. 6 lit. a) ppkt (v),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 1 października 2015 r. Rada przyjęła decyzję (UE) 2015/2169 w sprawie zawarcia Umowy o wolnym handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Korei, z drugiej strony[5].

(2) Protokół w sprawie współpracy kulturalnej[6], załączony do Umowy o wolnym handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Korei, z drugiej strony[7], (zwany dalej „protokołem") ustanawia w art. 1 ramy współpracy Stron w celu ułatwienia wymiany działalności, dóbr i usług kulturalnych, w tym w sektorze audiowizualnym.

(3) Protokół ten zawiera postanowienia odnoszące się do dotyczącego koprodukcji audiowizualnych uprawnienia do korzystania z odpowiednich systemów na rzecz promowania lokalnych i regionalnych treści kulturowych.

(4) Na podstawie art. 5 ust. 8 lit. b) protokołu po wstępnym okresie trzech lat obowiązywanie tego uprawnienia będzie przedłużane na kolejne okresy tej samej długości, o ile Strona nie wypowie uprawnienia w drodze pisemnego zawiadomienia na co najmniej trzy miesiące przed upływem pierwotnego lub każdego kolejnego okresu.

(5) Zgodnie z art. 3 ust. 1 decyzji (UE) 2015/2169 Komisja ma przekazać Korei informację o zamiarze nieprzedłużania przez Unię okresu obowiązywania uprawnienia dotyczącego koprodukcji zgodnie z art. 5 protokołu w następstwie procedury określonej w art. 5 ust. 8 lit. b) protokołu, chyba że Rada, na wniosek Komisji, w terminie czterech miesięcy przed końcem okresu obowiązywania uprawnienia jednomyślnie zgodzi się na jego utrzymanie.

---

5 Dz.U. L 307 z 25.11.2015, s. 2.
6 Dz.U. L 127 z 14.5.2011, s. 1418.
7 Dz.U. L 127 z 14.5.2011, s. 6.

(6) W wyroku z dnia 1 marca 2022 r. w sprawie *Komisja przeciwko Radzie*[8] Trybunał Sprawiedliwości stwierdził, że procedura ustanowiona w art. 3 ust. 1 decyzji (UE) 2015/2169 jest niezgodna z art. 218 TFUE w zakresie, w jakim wymaga od Rady podjęcia decyzji jednomyślnie. Na potrzeby przyjęcia decyzji takich jak przewidziana w art. 3 ust. 1 decyzji (UE) 2015/2169 mającą zastosowanie zasadą głosowania musi być zasada określona w art. 218 ust. 8 akapit pierwszy TFUE, a mianowicie podejmowanie decyzji w Radzie kwalifikowaną większością głosów.

(7) W związku z tym należy znieść wymóg jednomyślnego stanowienia przez Radę w celu podjęcia decyzji w sprawie dalszego obowiązywania uprawnienia.

(8) Zgodnie z art. 266 TFUE w celu szybkiego wykonania wyroku niniejsza decyzja powinna wejść w życie z dniem jej przyjęcia,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W art. 3 ust. 1 decyzji (UE) 2015/2169 skreśla się zdanie trzecie.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący

[8] Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 1 marca 2022 r., *Komisja przeciwko Radzie*, C-275/20, ECLI:EU:C:2022:142.